

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 28. maj 2020

Sag BS-9298/2019-VLR
(8. afdeling)

K

(advokat Birgitte Nygaard Christensen)

mod

... Kommune
(advokat Kristian Torp)

Retten i Randers har den 31. januar 2019 afsagt dom i 1. instans (sag BS-1705/2017-RAN).

Landsdommerne Torben Geneser, Cecilie Maarbjerg Qvist og Anja Hedegaard Nielsen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, K, har nedlagt påstand om, at ... Kommune skal betale 275.100 kr. med procesrente fra sagens anlæg den 6. september 2017. Kravet er opgjort som 155.100 kr. i "Godtgørelse for brug/leje af vej" og 120.000 kr. i "Erstatning for advokatudgifter".

Indstævnte, ... Kommune, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

K har for landsretten fremlagt en række dokumenter og afgørelser vedrørende ... Kommunes administrative behandling af sager vedrørende Ks ejendom.

Forklaringer

K har afgivet supplerende forklaring. D har desuden afgivet forklaring.

K har supplerende forklaret blandt andet, at da halmvarmeværket ophørte, havde han en samtale med C. C var medlem af kommunalbestyrelsen og blev senere viceborgmester, derefter borgmester, og han er nu igen viceborgmester. C sagde, at vejen hørte til... værket, og at han kunne bruge vejen, som han ville. Det var ikke det, der stod i aftalen vedrørende vejen. Han fik behov for juridisk bistand efter Cs påstand, og han kontaktede derfor en jurist ved ... Universitetet, som fortalte ham, at aftalen ikke gav nogen rettigheder, når der ikke var halmtransporter længere. Juristen mente, at det var helt klart.

Der måtte kun køre 5-6 halmtransporter i døgnet. På et tidspunkt blev der fremlagt en ny lokalplan. Det var måske i 2011 eller 2012. Han og en af de andre beboere på vejen var til møde på kommunen om det. Den nye lokalplan kom efter, at halmvarmeværket lukkede. Området blev udlagt til noget andet, og der måtte udstykkes op til tre grunde til let industri. De fik i den forbindelse udleveret et skema om, hvad der ville kunne gives tilladelse til, og der stod ikke noget om produktionsskole eller skateranlæg.

Problemerne opstod, da produktionsskolen blev etableret. Han spærrede på det tidspunkt vejen. Han var derefter til møde med P fra kommunen. Til mødet fik han at vide, at P havde talt med ejeren af halmvarmeværket, C, og at vejen hørte til halmvarmeværket. P mente derfor, at han skulle dokumentere sin ejendomsret til vejen. P fastholdt på mødet, at han skulle dokumentere sin ejendomsret, og de kom ikke videre, så han forlod mødet.

Afspærringerne af vejen bestod i starten af nogle arbejdslåger. Kommunen fjernede afspærringerne, og han anmeldte tyverierne til politiet. Politiet sagde til ham, at hans afspærringer ikke var solide nok, og at han skulle grave vejen op, så kommunen kunne "komme ud af busken". Han gravede derefter vejen op. Der gik tre dage, og så havde kommunen anlagt vejen igen. Det var på det tidspunkt, at der begyndte at komme påbud fra kommunen.

Alle ansatte og alle brugere først på produktionsskolen og så på skateranlægget benyttede vejen. Der var opsat skilte, som viste, at det var den vej, man skulle køre for at komme ud til stedet.

Det første, han gjorde, når han kom hjem fra arbejde, var at sætte afspærringer op, men kommunen eller ansatte derude fjernede dem. Han forsøgte med alt, bl.a. opgravning og græstørv på vejen. Han blev politianmeldt flere gange for hærværk. Landbetjenten kom ud en dag og sagde til ham, at han var blevet anmeldt, og at afspærringerne skulle væk. Han udleverede forskellige dokumenter til landbetjenten, som afleverede dem senere på dagen efter at have taget en kopi. Landbetjenten fortalte, at han ville lægge kopierne ved sagen, og så ville

den blive henlagt. Han oplevede ingen ændringer i kommunens adfærd efter politiets afgørelse om at henlægge sagen. På det tidspunkt var der virkelig krig med dem, som brugte vejen. Brugere mente, at vejen skulle være dobbeltsporet hele vejen, og de væltede hegn og fjernede sten, som han havde kørt derned. Det var kommunens folk og ansatte på ejendommen, som gjorde det. Der var åbent døgnnet rundt på ejendommen.

Han kunne ikke have heste på arealet, fordi der blev kørt stærkt på vejen, og han ville blive kørt ned, hvis han skulle trække hestene hjem, f.eks. når det var mørkt. Han ville bruge arealet til afgræsning for hestene. Han kan ikke anvende arealet til det ønskede formål, hvis der er vej.

Det var omkring juni 2017, at han fik at vide, at nye skilte var bestilt. Der gik derefter omkring 3 uger, før skiltene blev ændret. Brugen af vejen fortsatte også efter, at skiltningen blev ændret. Det var både ledere, ansatte og frivillige på Kraftværket, som brugte vejen.

Han blev kontaktet af Virksomhed B, da der skulle laves en ny bro over åen. Virksomhed B ønskede at indgå en aftale om, at de kunne benytte vejen. De blev herefter enige om et beløb på godt 14.000 kr. Han kom med et forslag til et beløb baseret på, at han ikke kunne bruge marken i 3 måneder. B havde ikke nogen indsigelser i forhold til beløbet.

Han søgte advokatbistand i forbindelse med politianmeldelserne. Det var politiet, som rådede ham til at få advokat på sagen. Han havde selv gjort indsigelser mod lokalplanen, hvilket ikke var lykkedes, og så var der mødet på kommunen, hvor han fik at vide, at han skulle dokumentere sin ejendomsret. Det var nødvendigt med advokat, fordi han ikke selv kunne klare det og ikke blev hørt. I forhold til inddrivelse af kravene fra Skat havde han fået en advokat.

Han kunne ikke selv håndtere indsigelserne mod regnvandsbassinet. Han har ikke selv haft dialog med kommunen om det. Han kunne heller ikke selv gøre indsigelser mod ekspropriationen eller landzonetilladelsen. Kommunens adfærd stoppede ikke efter de forskellige afgørelser fra klagemyndigheder og politiet.

Forløbet og kommunikation med kommunen har været meget dårlig, og han får det forkerte at vide hver gang. Han bliver også stadig hængt ud i lokalavisen, og der bliver begået hærværk mod hans gård.

Jordstykket har stor betydning for ham, hvis han vil have heste, og det er nødvendigt for ham, at der ikke er trafik på vejen. Det er hans opfattelse, at grunden til kommunens ageren i sagen er, at C havde økonomiske interesser i halmvarmeværket.

Området blev brugt til afgræsning af heste, og hvis der ikke havde været færdsel på vejen, havde han haft mulighed for at bruge det og for at trække hestene frem og tilbage.

D har forklaret, at han er sekretariatsleder i forvaltningsmyndighed C. Han er uddannet jurist. Han bliver derfor inddraget i forskellige sager, hvor sagsbehandlerne har behov for rådgivning. Han har i denne sag rådgivet de sagsbehandlere, der har behandlet sagen. Han hørte første gang om sagen fra P, som ønskede rådgivning, da der var meddelt nogle påbud. Det drejede sig om, hvorvidt grundlaget for påbuddene var i orden. Det var aftalen, som har været fremme i sagen, der lå til grund for påbuddene. Det drejede sig om, hvorvidt vejen var omfattet af lov om private fællesveje eller ej. Han nåede frem til, at vejen var omfattet af lov om private fællesveje. Det var på baggrund af aftalen, idet kommunen vurderede, at aftalen gav vejret til mere end én ejendom, og dermed var det en privat fællesvej.

I lov om private fællesveje er der en lang række rettigheder og pligter for kommunen. De skal bl.a. påse, at vejen er farbar. Når de fjernede afspærringer, skete det efter et påbud. Hvis påbuddet ikke blev overholdt, skred de til selvhjælps-handlinger. Kommunen har ikke gjort andet end at fjerne afspærringer og sikre, at vejen var farbar.

Det har ikke haft nogen økonomisk værdi for kommunen, at vejen var farbar, og kommunen har ikke benyttet vejen til myndighedshandlinger. Man kan køre til Kraftværket via ..., så der er anden adgang via offentlig vej. Der er givetvis kommunale medarbejdere, som har kørt på vejen. Det var ikke af hensyn til kommunens medarbejdere, at kommunen ønskede vejen åben.

Da kommunen modtog afgørelsen fra Vejdirektoratet, tog de afgørelsen til efterretning og rettede ind. Efter Vejdirektoratets afgørelse behandlede kommunen ikke vejen som en privat fællesvej.

Han blev ansat i kommunen i 2015, så han var ikke med til at vurdere sagen fra starten.

Kommunen tager ikke specifikt hensyn til bestemte ejendomme, når de administrerer private fællesveje, da alle har ret til at køre på vejen. Det var Kraftværket, der efter aftalen havde vejret. Da aftalen blev indgået, var Kraftværket privatejet. Kommunen købte Kraftværket pr. 1. januar 2015.

Når kommunen udøver myndighed i forhold til en vej, vurderer de ikke, om det er interessant at holde vejen åben. Kommunen holder vejen åben, fordi de

efter lov om private fællesveje har en pligt til at sikre, at vejen er åben. Så længe en vej har status som privat fællesvej, administrerer kommunen efter det.

Regnvandsbassinet er udlagt i spildevandsplanen på baggrund af et skøn over, hvor bassinet bedst placeres, og det har ikke noget at gøre med vejadgang. Ekspropriationssagen vedrørte således ikke vejadgang, men realisation af spildevandsplanen. Udledningstilladelsen blev underkendt, og det tog kommunen til efterretning. Det nye påbud vedrørende adgangen til det åbne land er udstedt på et andet grundlag. Når kommunen konstaterer et forhold, vurderer de på baggrund af et skøn, om der skal gives et påbud. Han mener, at dette påbud blev påklaget, og at kommunen fik medhold.

Han kan ikke vurdere, om denne sag har haft et usædvanlig forløb. Der er fortællede, hvor en ejendom er under myndighedsbehandling i forskellige sager. Kommunens afgørelser om spildevand eller regnvandsbassin er ikke forsøgt på at omgå Vejdirektoratets afgørelser eller at chikanere K.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

K har yderligere anført, at ... Kommune har gjort brug af vejen i mindst tre år forud for den 1. juni 2017 og derfor skal betale godtgørelse/leje til ham. Det er i den forbindelse tillige gjort gældende, at kommunen ved at råde over Ks ejendom må betale, hvad han kræver for den udøvede brug svarende til markedsprisen, jf. princippet i købelovens § 5.

... **Kommune** har heroverfor anført, at kommunen ikke har udøvet brug eller en ejers eller lejers råden over vejstykket, men alene i sin egenskab af vejmyndighed har holdt vejstykket åbent.

Landsrettens begrundelse og resultat

På baggrund af Vejdirektoratets afgørelser af 20. maj 2016 og 27. februar 2017 tiltræder landsretten, at ... Kommune har handlet ansvarspådragende ved at administrere vejstykket som privat fællesvej og træffe beslutning om ekspropriation til ejerskab og i den forbindelse holde vejen åben for offentligheden.

Der er for landsretten fremlagt en række afgørelser og dokumenter vedrørende andre dele af ... Kommunes sagsbehandling i forhold til Ks ejendom. Disse dele af kommunens sagsbehandling er imidlertid ikke blevet belyst på en sådan måde, at der er grundlag for at fastslå, at kommunen har handlet ansvarspådragende i den forbindelse.
"Godtgørelse/leje for brug af vej"

Heller ikke efter bevisførelsen for landsretten har K godtgjort at have lidt et erstatningsretligt relevant tab ved den offentlige brug, der har været af vejen som følge af ... Kommunes administration af vejen.

K har heller ikke godtgjort, at ... Kommune har optrådt på en sådan måde, at kommunen ud fra lejeretlige eller køberetlige betragtninger kan anses for at være forpligtet til at betale godtgørelse eller leje til ham for brug af vejen.

Landsretten tiltræder derfor, at ... Kommune er frifundet for dette krav.

"Erstatning for advokatudgifter"

Kravet vedrørende advokatudgifter er opgjort på baggrund af faktura af 17. maj 2016 og faktura af 28. april 2017 fra Ks advokat, som begge angiver at vedrøre "Vejsag".

Det fremgår imidlertid af fakturaerne, at salæret – udover arbejde relateret til kommunens administration af vejstykket som privat fællesvej og efterfølgende ekspropriation af vejstykket – også vedrører advokatens arbejde med andre forhold vedrørende Ks ejendom. Salæret omfatter således advokatens arbejde vedrørende rense- og forsinkelsesbassin, udledningstilladelse og landzonetilladelse samt Virksomhed Bs brug af vejstykket.

K har heller ikke efter bevisførelsen for landsretten godtgjort, at det var nødvendigt for ham at lade sig bistå af advokat under den administrative behandling af sagerne med relation til kommunens administration og efterfølgende ekspropriation af vejstykket, og han har derfor ikke krav på at få erstattet sine udgifter til advokat i forbindelse hermed.

For så vidt angår den øvrige del af salæret har K ikke godtgjort, at disse udgifter til advokat vedrører forhold, hvor ... Kommune har handlet ansvarspådragende, og han har allerede af den grund ikke krav på erstatning.

Landsretten tiltræder derfor, at ... Kommune er frifundet for kravet om erstatning for Ks udgifter til advokat.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom.

Efter sagens udfald skal K i sagsomkostninger for landsretten betale 40.000 kr. til ... Kommune til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal K inden 14 dage betale 40.000 kr. til ...
Kommune. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.